

ת"פ 20587/12/19 - מדינת ישראל נגד חליל אל עברה

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 20587-12-19 מדינת ישראל נ' אל עברה

ת"פ 17272-02-19 מדינת ישראל נ' אל עברה

בפני
בעניין: כבוד השופט אייל כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חליל אל עברה

הנאשם

ב"כ המאשימה עו"ד גב' שלמה
ב"כ הנאשם עו"ד אלגאלי
גזר דין

הנאשם תקף את המתלון ואיים עליו מספר פעמים, גם אגב הפרת הוראה להתרחק ממנו. העבירות בוצעו ברובן על רקע סירוב המתלון- בעל תפקיד במכון רישוי כלי רכב- להיכנע לרצון הנאשם ולפעול בניגוד לחובותיו כנאמן ביטחון הציבור. להלן בחינת העונש הראוי לנאשם.

כתבי האישום בהם הורשע הנאשם

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתבי אישום מושא שני הליכים שאוחדו, בעניינו של אותו מתלון.

בת"פ 17272-02-19 (**להלן: "התיק הראשון"**), הודה הנאשם במיוחס לו בכתב אישום מתוקן (במ/1 מיום 10.9.19). בת"פ 20587-12-19 (**להלן: "התיק השני"**), הודה במיוחס לו בכתב אישום מתוקן (במ/1 מיום 15.12.20), האוחז שני אישומים.

2. על פי האישום מושא התיק הראשון, ביום 5.2.19 בשעה 13:21 לערך, הגיע הנאשם למכון לבדיקת כלי רכב ברמלה (**להלן: "המכון"**), לשם ביצוע בדיקה שנתית למשאית. הנאשם הגיע למכון בשנית, לאחר שעובר לכך התגלו ליקויים ברכב, אותם התבקש לתקן. עובד המכון (**להלן: "המתלון"**) ביקש מן הנאשם לעלות את הרכב על מסלול הבדיקה בשנית. הנאשם סירב ואיים על המתלון באומרו: "מה אתה מחפש אותי, אני אראה לך מה זה, אתה לא יודע מי זה משפחת אלעוברה, אני אירה בך, אני אסגור לך את המכון, אני אחסום את הכניסה למכון".

הנאשם נמנע מלהגיב, אך התקשר למשטרה וביקש לשלוח נידת למקום. בתגובה איים עליו הנאשם באומרו: "אני לא מפחד מהמשטרה, אתה לא יודע מי אני ועם מי יש לך עסק". בסמוך לאחר מכן נטל הנאשם בקבוק מלא במים והשליכו לעבר המתלון. הבקבוק פגע בעצמה רבה בירך רגלה השמאלית של אישה שעמדה בסמוך למתלון, וגרם

עמוד 1

לנפילתה.

3. על פי האישום הראשון מושא התיק השני, במועד הרלבנטי שימש המתלונן מנהל המכון. כפועל יוצא של האירועים מושא התיק הראשון, ביום 7.2.19 הורה בית משפט השלום בראשל"צ, במ"ת 17305-2-19, על הרחקתו של הנאשם מכל מקום בו שוהה המתלונן, לרבות ביתו ומקום עבודתו ולמרחק שלא יפחת מקילומטר. עוד נאסר עליו ליצור קשר ישיר או עקיף עימו (להלן: "ההוראה החוקית").

הנאשם הפר את ההוראה החוקית, בכך שביום 12.11.19, בשעה 12:40 לערך, הגיע למכון עם משאית וביקש להעבירה בדיקת תקינות. לאחר בדיקה שערך, גילה המתלונן שמספר רישוי הרכב אינו תואם למספר השלדה, והודיע לנאשם כי לא יוכל בשל כך לבצע בדיקת תקינות.

בתגובה איים הנאשם על המתלונן באמרו לו: "אתה כל הזמן מחפש אותי, עושה לי בעיות, אני אראה לך מה זה... אתה עוד תתחרט על זה. אני אשורף אותך". למשמע דברים אלה התקשר המתלונן למשטרה. הנאשם נמלט מן המקום.

4. על פי האישום השני מושא התיק השני, ביום 5.12.19, בשעה 19:40 לערך, הפר הנאשם את ההוראה החוקית בכך שהגיע למכון, קרב למתלונן ואיים עליו באומרו: "מי אתה שתדבר עם המשפחה שתגיד להם שאני לא אכנס לכאן... הפעם אני לא אוותר והפעם אתה תהיה רק בקבר. אתה משת"פ והמשטרה לא תעזור לך. אף אחד לא יעזור לך". בתגובה התקשר המתלונן למשטרה ותוך כדי שיחה צרח הנאשם, איים עליו ובהמשך נמלט מהמקום.

5. בהתאם לאמור הורשע הנאשם בגין התיק הראשון בעבירות איומים ותקיפה סתם, מכוח סעי' 192 ו- 379, בהתאמה, לחוק העונשין, התשל"ז-1977. בגין כל אחד משני האישומים מושא התיק השני הורשע בעבירות איומים והפרת הוראה חוקית, מכוח סעי' 192 ו- 287(א), לחוק האמור.

קורות ההליך

6. להלן המעט הנדרש לענייננו: דיונים בכל תיק בנפרד, החלו להישמע בפני מותב אחר, השומע תיקי מוקד. הנאשם הודה בפני המותב האחר בכתב האישום המתוקן מושא התיק הראשון, הורשע ביום 10.9.19, נשלח לשירות המבחן ואף התקבל תסקיר בעניינו, ביום 22.12.19 (להלן: "התסקיר הראשון"). בישיבת יום 28.1.20 השמיע הנאשם בפני המותב אמירות שאינן מתיישבות עם הודאתו בפניו.

7. לאחר מספר דיונים בפני המותב האחר, שהתקיימו במקביל ובנפרד בכל אחד מהתיקים, מצא המותב להעביר את שניהם לשמיעה בפני, במאוחד. בשלב בו הועברו, כפר הנאשם במיוחס לו בתיק השני, בעוד התיק הראשון היה מצוי בשלב שבין הרשעה לטיעון לעונש. ביום 3.11.20 הוריתי על פיצול הדיון, והחזרת התיק הראשון למותב האחר, לשם גזירת הדין, מתוך הנחה כי נפלה שגגה בעצם איחוד התיקים בפניי (- בהינתן כי המותב האחר, שהרשיע, אמור לגזור את הדין).

8. ביום 15.12.20 הודה הנאשם בפני המותב האחר גם במיוחס לו בתיק השני. הודאתו נרשמה, בלא הכרעת דין. המותב האחר ביטל את הכרעת דינו מושא התיק הראשון, ושב והורה על העברת שני התיקים לשמיעה בפניו. ביום 22.12.20 הורשע הנאשם כמבואר לעיל, בשני התיקים, על פי הודייתו בשניהם, לפניו. עוד באותו מועד, הוריתי הן על קבלת תסקיר שירות המבחן והן על קבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות. הובהר באותה החלטה כי אין בעצם שליחת הנאשם לממונה כדי לטעת ציפיה בליבו או כדי לטעת מסמרות כלשהן באשר לתוצאתו הסופית של ההליך.

9. ביום 2.9.21 התקבל תסקיר שירות המבחן (להלן: "התסקיר השני"). ביום 28.11.21 התקבלה חוות דעת הממונה על עבודות השירות. הנאשם נמצא כשיר לביצוע. לאחר האמור טענו הצדדים לעונש.

תסקירי שירות המבחן

10. מן התסקיר הראשון (- ניתן כאמור בהתייחס לתיק הראשון בלבד) עלה, בין היתר, כי הנאשם השמיע אמירות בפני שירות המבחן, שאינן מתיישבות עם הודייתו בבית המשפט (- זו הראשונה, בפני המותב האחר); נטל אחריות חלקית על התנהגותו האלימה; התנצל לדבריו בפני המתלונן במסגרת הליך פיוס; המתלונן חש פחד מפני הנאשם ולדבריו ביקש צו הרחקה ממנו והנאשם שלל נזקקות טיפולית.

שירות המבחן ציין עוד, כי הנאשם מוכר לו משנת 2017, לאחר שהופנה בשל ביצוע עבירות חמורות מתחום התעבורה וכי התרשמותו הייתה כי הנאשם מניפולטיבי ובעל עמדה קורבנית. משכך נמנע אז מהמלצה שיקומית.

בענייננו - השירות התרשם מן הנאשם כבעל נטייה להתנהגות אימפולסיבית, מרוכז בצרכיו, נעדר תובנה, בעל קושי בוויסות ושליטה עצמית ומתקשה בקבלת סמכות. השירות העריך כי קיים סיכון גבוה למעורבות אלימה עתידית, אשר תוצאתה צפויה להיות גבוהה אף היא. משכך, בהעדר אופק טיפולי, נמנע מהמלצה שיקומית וציין כי להערכתו יש להשית ענישה מוחשית וקונקרטיה.

11. מן התסקיר השני (-ניתן כאמור לאחר הודיית הנאשם בשני התיקים) עלה, בין היתר, עברו הפלילי והתעבורתי של הנאשם (להלן); כי הנאשם טען לקיומה של מחלה כרונית וכי המתלונן אישר כי שוב אין הוא חושש מן הנאשם, לאחר שנערך הסכם סולחה. שירות המבחן חזר על הערכתו הקודמת את הנאשם, בשינוי- מה: השירות העריך כי קיים סיכון גבוה להישנות אלימות עתידית, אך חומרתה צפויה להיות בינונית. בהעדר אופק שיקומי שב השירות על המלצתו בדבר השתת ענישה מוחשית, אשר תשקף את חומרת העבירות ותרתיע את הנאשם.

טיעוני הצדדים לעונש

12. **ב"כ המאשימה** עמדה על חומרת העבירות אשר בוצעו כלפי אותו מתלונן והפניה לעברו הפלילי של הנאשם. עיון במרשם הפלילי (ת/1) מעלה, כי לחובת הנאשם 6 ה"ק בגין עבירות החזקת נשק, תקיפת שוטר (בשתי הרשעות נפרדות), הפרעה לשוטר, הכשלת עיקול, העלבת עובד ציבור, ניסיון גניבה וביצוע עבודות ללא היתר. מדובר בעבירות שבוצעו עד לשנת 2004 ובגינם נדון הנאשם, בין היתר, למאסר בפועל בן 4 חודשים.

עיון במרשם התעבורתי (2/ת) מעלה, כי לחובת הנאשם 95 ה"ק בגין מגוון רב של עבירות וכי הוא נדון למאסרים בפועל, גם לתקופות בנות 5, 8, 17 ו- 6 חודשים, בגין נהיגה ללא רישיון ועוד. עוד הורשע באי ציות לשוטר, נהיגה בזמן פסילה ועוד.

עוד עמדה המאשימה על העולה מן התסקירים, עתרה למתחם ענישה הנע בין 8 ל- 18 חודשי מאסר בפועל לכל תיק בנפרד ולהשתת עונש מאסר בן 15 חודשים, מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלונן.

13. **ב"כ הנאשם** ציין כי עברו הפלילי של הנאשם ישן, כי הוא מצוי תקופה ארוכה בתנאים מגבילים, כי הוא אינו עובד מזה חודשים בשל ניתוח בברכיו ומבקש היום להשתלב במעגל העבודה. לשיטת הסניגור יש להשית עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות בגין כל תיק בנפרד כך שבסה"כ יושת מאסר כאמור לתקופה שבין 6 ל- 9 חודשים.

הנאשם ציין כי ערך סולחה עם המתלונן.

דין וגזירת הדין

14. **מתחם העונש ההולם** נקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך המוגן בעבירה, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

15. הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע עבירות התקיפה והאיומים הם ההגנה על גופם של המתלונן והאישה שנפגעה בפועל מהשלכת הבקבוק, כמו גם ביטחון הציבור וכן שלוות נפשם של היחיד והציבור כאחד.

הערך החברתי המוגן אשר נפגע כתוצאה מהפרת ההוראה החוקית הוא כיבוד החוק והציות לרשויות בהתאם, כחלק מהשלטת הסדר החברתי, בד בבד עם שלוות נפשו של קרבן העבירה.

הערך החברתי המוגן אשר נפגע כתוצאה מביצוע העבירות כלפי נאמן הציבור שביקש לבצע את תפקידו כנדרש (-) פעמיים מבין שלש העבירות, אך בשל כך), הוא השמירה על ביטחון הציבור כולו, מפני נזק גוף ורכוש למשתמשי הדרך.

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה הפרת הוראה חוקית- הצדדים נמנעו מלהתייחס לסוגיה זו וממילא לא הציגו פסיקה. הניסיון השיפוטי מלמד עם זאת, כי ככל שעסקין בעבירה זו לבדה, על דרך הכלל מושתת בגינה ענישה צופה פני עתיד.

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה תקיפה- סתם נעה בין מאסר מותנה ולבין מאסר בן חודשים ספורים, בין לריצוי בעבודות שירות ובין מאסר ממשי. ברי כי קיימת חשיבות, בין היתר, לשאלה האם העבירה בוצעה לבדה או שמא בד בבד עם עבירות נוספות.

בדין הפניתה המאשימה לרע"פ 4265/15 **דדון נ' מדינת ישראל**, מיום 22.6.15. בעניין זה הורשע הנאשם על יסוד הודייתו בתקיפה-סתם ובאיומים, בכך שדחף בידיו את קרבן העבירה ואיים לרוצחו. הנאשם נדון בין היתר למאסר בפועל בן 4 חודשים, כמו גם הפעלת מאסר מותנה בן 4 חודשים, ממנו חודש במצטבר. ערעורו נדחה, כמו גם בקשתו למתן רשות ערעור. בית המשפט העליון ציין בפסק דינו כי בשים לב לעברו הפלילי וחלותו של המאסר המותנה, השתת מאסר ממשי מוצדקת, חלף מאסר לריצוי בעבודות שירות.

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירת האיומים מלמדת ככלל על מנעד ענישה רחב, הנע בין מאסר מותנה למאסר ממשי. להלן, באופן בלתי ממצה, מספר דוגמאות:

א. בית המשפט העליון אישר לא אחת ענישה בדמות מאסרים בפועל. כך למשל- ברע"פ 3364/14 **מנצור נ' מדינת ישראל** (מיום 9.6.14), אושרו עונשי מאסר בני **9 ו-6** חודשים בפועל, בנסיבות בהן הנאשמים בעלי עבר פלילי, איימו על מורה כי יבוצע ירי ויזרק רימון לעבר ביתו; ברע"פ 4209/11 **שטרית נ' מדינת ישראל** (מיום 5.6.11), אושר עונש מאסר בן **9** חודשים, בנסיבות בהן הנאשם, בעל עבר פלילי, הורשע בעבירות איומים והעלבת עובד ציבור כלפי ראש עיר ושוטר; ברע"פ 9057/12 **מצרי נ' מדינת ישראל** (מיום 4.3.13) אושר עונש מאסר ממשי בן **4** חודשים, בעניינו של נאשם בעל עבר פלילי, אשר הודה במסגרת הסדר בהשמעת איומים כלפי שוטרים; ברע"פ 10038/08 **בביזיב נ' מדינת ישראל** (מיום 30.11.08) אושר עונש מאסר ממשי בן **4** חודשים, בעניינו של נאשם שהורשע על פי הודאתו באיומים כלפי שוטר, בשתי הזדמנויות שונות; ברע"פ 1825/11 **פינקו נ' מדינת ישראל** (מיום 9.3.11) אושר עונש מאסר בן **7** חודשים, בעניינו של נאשם שהורשע על פי הודאתו בשלשה מקרים בהם איים על שופטים; ברע"פ 1293/08 **קורניק נ' מדינת ישראל** (מיום 25.6.08) נדחתה בקשת רשות ערעור של הנאשם. הנאשם הורשע באיומים כלפי פרודתו, על רקע מחלוקת באשר להסדרי ראייה ואופן טיפולה בביתם. הנאשם נדון בין היתר למאסר בפועל בן **12** חודשים. עיון בפסק דינו של בית משפט השלום, מושא אותו הליך, מלמד כי המדובר באיומים קשים שהושמעו בנוסף גם באזני שוטרים שונים בעת חקירתו ועל רקע מסכת לא פשוטה של התנהלות כלפי אותה מתלוננת.

עוד הושתו מאסרים ממשיים ביתר הערכאות. כך למשל- בע"פ (מחוזי מרכז) **ג'ית נ' מדינת ישראל** (מיום 18.2.20) נדון עניינו של מערער אשר הורשע באיומים כלפי שופט. ערכאת הערעור מצאה להפחית את עונש המאסר (שהושת אגב הפעלת מאסר מותנה) מ- **13** חודשים, ל- **6** בלבד; וראו- עפ"ג 52083-12-10 (מחוזי מרכז) **קפש נ' מדינת ישראל** (מיום 2.2.11); וראו גם: ת"פ (שלום אשדוד) **מדינת ישראל נ' כריסי** (מיום 30.9.09); ת"פ (שלום רחובות) **מדינת ישראל נ' חוטובלי** (מיום 10.12.14); ת"פ (שלום פתח תקווה) **מדינת ישראל נ' טלה** (מיום 15.7.14).

ב. לא אחת מושתים מאסרים לריצוי בדרך של עבודות שירות. כך למשל - ברע"פ 8062/12 **ברזק נ' מדינת ישראל** (מיום 9.2.14) אושר עונש מאסר בן **3** חודשים, לריצוי בעבודות שירות, בעניינו של מי שהורשע לאחר שמיעת ראיות באיומים והעלבת עובד ציבור, אך זוכה מתקיפת שוטר;

בע"פ 32320-09-12 (מחוזי מרכז) **אספורמס נ' מדינת ישראל** (מיום 25.12.12) התקבל ערעור המערער בהסכמת המשיבה. המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק. המערער נדון למאסר בפועל בן 5 חודשים, מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת בסך 8,000 ₪. בהסכמת המדינה הומר עונש המאסר במאסר לריצוי בעבודות שירות. יתר חלקי גזר הדין נותרו על כנם;

בת"פ (שלום רמלה) 6056-12-16 **מדינת ישראל נ' זוהר** (מיום 9.7.18), נדון עניינו של נאשם, אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות באיומים כלפי רופא בבית חולים, לאחר שלא היה שבע רצון מן ההמתנה בחדר המיון. הנאשם נדון למאסר בפועל בן 45 יום, לריצוי בעבודות שירות.

ג. במקרים אחרים הושתה ענישה צופה פני עתיד, בשים לב להעדר עבר פלילי ונסיבות מקילות של העושה והמעשה. ראו למשל: ע"פ (מחוזי מרכז) 7032-05-16 **מדינת ישראל נ' מוסקוביץ** (מיום 31.5.16); ת"פ (שלום רמלה) 2727-06-15 **מדינת ישראל נ' כהן** (24.2.16).

16. נסיבות ביצוע העבירות - אלה מלמדות על משנה חומרה, בשל מספר טעמים, בעלי עצמה מצרפית הגדולה מסך חלקיה: עסקינן באיומים קשים, שהושמעו כלפי אותו מתלונן, בשלש הזדמנויות שונות. פעמיים הושמעו האיומים בד בבד עם הפרת הוראה חוקית, בדמות ציווי שלא להתקרב למתלונן, ופעם אחת הושמעו תוך ביצוע תקיפה שכוונה כלפי המתלונן, אך בפועל פגעה בשוגג באישה- קרבן תמים ואקראי.

יתרה מכך, העבירות בוצעו כולם במכון רישוי, והופנו כלפי בעל תפקיד במכון. פעמיים מבין שלש הפעמים, העבירות בוצעו אך משום שהמתלונן סירב לדרישות שלא לבצע את תפקידו כנאמן על בטיחות הציבור. ככזה, חובתו להקפיד על ביטחון הנוהגים ועוברי הדרך, לרבות הנאשם עצמו, מפני נזק גוף ורכוש כאחד. הפעלת לחץ פסול בדמות אלימות כלפי המתלונן בשל כך - בעלת חומרה יתרה היא.

כל אלה מלמדים על העדר מורא מן החוק, בריונות ופריצת גבולות, שאף מעצרו של הנאשם וצו בית המשפט בדבר הרחקה מן המתלונן לא היה די בהם כדי למנוע את הישנות העבירות.

17. עניינם של שני התיקים כאמור, באותו מתלונן ובאותם מניעים לביצוע העבירות. הדמיון והמשותף בין כל אלה אפשר ומצדיקים קביעת מתחם עונש כולל. עם זאת בהינתן כי האישומים מושא התיק השני בוצעו כתשעה ועשרה חודשים לאחר ביצוע העבירות מושא התיק הראשון, מצאתי לקבוע מתחם נפרד בעניינו של כל תיק.

בהינתן כל האמור לעיל, לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלבנטיים, באשר לתיק הראשון מצאתי לקבוע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד למאסר בן 8 חודשים. באשר לתיק השני, האוחז שני אישומים, מצאתי לקבוע מתחם הנע בין מאסר קצר אשר אפשר וירוצה בעבודות שירות ועד מאסר בן 14 חודשים.

18. **באשר לקביעת העונש המתאים בגדרי המתחם** - כאן רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות

בביצוע העבירה.

לחומרה שקלתי את עברו הפלילי של הנאשם, זה הפלילי וזה התעבורתי- המשמעותי - גם יחד, כמו גם את העדרו של פן שיקומי והעדר הפנמה של חומרת מעשיו. בעוד עברו הפלילי של הנאשם כולל מאסר קצר וישן, עברו התעבורתי כולל כאמור מספר מאסרים בפועל, משמעותיים, אשר הושתו עליו בגין נהיגות ללא רישיון ונהיגות בזמן פסילה. השילוב בין עברו התעבורתי ולבין ביצוע העבירות במכון רישוי, כלפי ממלא תפקיד בו, על רקע עבודתו של האחרון, מלמד על כי במובן זה הנאשם הוא **שור- נגח**, אשר אינו מורתע מאימת הדין, הוראות חוקיות, מאסרים בפועל, מאסרים מותנים וקנסות, בדרכו למימוש חפצו בדרכי אלימות.

לקולה שקלתי את הודיית הנאשם במיוחס לו והחיסכון בזמן השיפוטי בשל כך, כמו גם כי עברו הפלילי ישן למדי. משקל מופחת יחסית מצאתי ליתן גם לחלוף הזמן, לכך כי הנאשם היה נתון בתנאים מגבילים, להשפעת העונש שיושת על משפחתו ויכולתו להתפרנס ולפיוס בינו ולבין המתלונן. על סליחת המתלונן- כנותה ומניעה, יהיו אשר יהיו- למדתי מדבריו לשירות המבחן.

באשר לסולחה הנטענת, הלכה היא, כי ראוי להתייחס אליה כאל הסכמה "חשודה" (ע"פ 6496/21 **באסל ריאן נ' מדינת ישראל**, מיום 20.12.21- סע' 14). הלכות הן, כי עריכת סולחה אינה מחייבת את בית המשפט; כי אין בה כדי להוות תחליף לענישה על פי חוק; כי המשקל שינתן לה, אם בכלל, הוא תלוי נסיבות; כי על בית המשפט ליתן את דעתו בין היתר לרקע לקיומה, יציבותה ופערי הכוחות שבין הצדדים לה, וכי יש להתרשם מעמדתם האישית והכנה של הנאשם ונפגע העבירה (ראו האסמכתאות המפורטות, שם).

19. בהינתן השיקולים לחומרה, מצאתי כי אין מנוס בנסיבות מהשתת מאסר בפועל, בצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלונן (המאשימה לא עתרה לפיצוי האישה).

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל בן 10 חודשים, בניכוי ימי מעצרו: 6-7.2.19 וכן 6-8.12.19.
2. 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור על מי מן העבירות בהן הורשע.
3. קנס בסך 4,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 10.3.22 ובכל 10 לחודש שלאחריו. אי פירעון מי מן התשלומים במועדו יעמיד את יתרת הקנס לפירעון מיידי בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כחוק.
4. פיצוי למתלונן בסך 5,000 ₪. הסך ישולם בתוך 30 יום שאם לא כן ישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק.

זכות ערעור כחוק, תוך 45 ימים, לבית המשפט המחוזי- מרכז.

ניתן היום, י"א שבט תשפ"ב, 13 ינואר 2022, במעמד הצדדים.